

עת"א 23255/01/14 - רוסלן נחומוב (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

02 פברואר 2014

עת"א 23255-01-14 נחומוב(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
עת"א 26422-01-14 נחומוב(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
בפני כב' השופט רון שפירא

רוסלן נחומוב (אסיר), ת"ז 307222224

העותר

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני שתי עתירות שהדיון בהן אוחד, שעניינן אי-הוצאת העותר לחופשה. העותר טוען כי התנהגותו בכלא תקינה, וכי גורמי הטיפול בשב"ס קבעו כי העותר אינו נזקק עוד לטיפול של גמילה, ועם זאת, ועל אף שהנרקולוגית של הכלא קבעה כי אין עוד צורך במעקב של בדיקות שתן וכיוצ"ב, לא מאושרת יציאתו לחופשה עקב אי-שילובו בהליך טיפולי. בנסיבות אלו טוען העותר, כי ההחלטה היא בלתי סבירה וכי אין עילה שלא להוציאו לחופשה.

מעיון בתגובת שב"ס עולה כי העותר לא מוצא לחופשה משני טעמים. הטעם הראשון הוא קביעת גורמי הטיפול כי העותר זקוק להמשך טיפול מתאים. לעניין זה אתייחס בהמשך. הטעם השני הוא מעורבותו של העותר באירועים של התנהגות בלתי תקינה, לרבות אלימות בין אסירים, בתחומי הכלא. לעניין זה הוצגו בפני בית המשפט מספר מידעים מוצלבים ממקורות שונים, המצביעים על כך כי העותר ממשיך להיות מעורב בעבריינות ובהתנהגות אלימה בתחומי הכלא. למעשה, די בכך כדי לשלול את האפשרות של הוצאתו לחופשות. מכאן שהחלטת שב"ס בעניינו היא החלטה סבירה ועניינית, שאין להתערב בה.

למעלה מן הצורך מצאתי לנכון להתייחס גם לטענותיו של העותר בעניין ההליך הטיפולי.

העותר הפנה לקביעות של נרקולוגית בכלא, לפיהן העותר אכן אינו נזקק עוד לטיפול גמילה. יובהר כי החלטות הנרקולוגית והמלצותיה מתייחסות לשלב הטיפול של גמילה פיזית מסמים. ואכן, העותר אינו נדרש להשתלב בטיפול לגמילה פיזית. ואולם, המלצות אלה אינן מתייחסות להליך הטיפולי המשלים שעניינו גמילה מאורח החיים הנלווה לצריכת סמים. בעניין זה קבעו גורמי השיקום כי העותר זקוק להמשך הליך טיפולי, וזאת בשים לב לנטיות התמכרותיות אשר ממשיכות להשפיע על התנהגותו של אסיר, גם אם נגמל גמילה פיזית ואינו נדרש עוד להליך של גמילה מעצם השימוש בסמים.

לעותר הוצע מספר רב של פעמים להשתלב בהליך טיפולי והוא סירב. כעת, כאשר תקופת מאסרו קצרה, אכן לא ניתן לשלבו עוד בהליך טיפולי ארוך-טווח, ואין אלא להצר על כך. עם זאת, עמדת הגורמים הטיפוליים, לפיה בהעדר טיפול באותם רכיבים נפשיים של דפוסי התנהגות של מכורים לסמים, קיים סיכון מהוצאת העותר לחופשה, היא עמדה סבירה, וזאת גם אם העותר אינו נזקק עוד לסמים בהיבט הפיזיולוגי של המונח.

אוסף עוד, כי חלק מהנושאים שהועלו במסגרת החומר החסוי שהוצג לעיוני, שעניינו כאמור דפוס התנהגות אלים, הם פועל יוצא של אותם דפוסי התנהגות אשר ההליך השיקומי אמור לטפל בהם. אותם אירועים אשר פורטו בחומר החסוי, הם אלו הממחישים את הצורך בהמשך טיפול באותו דפוס התנהגות אשר העותר רכש לעצמו בעת שהשתמש בסמים או שהיה מעורב בגידולם.

בסיכומי של דבר, מכל הטעמים שפורטו, לא מצאתי עילה להתערב בהחלטות שב"ס. מדובר בהחלטות שהתקבלו על ידי גורמי מקצוע, משיקולים ענייניים וסבירים, ולא מצאתי כי מתקיימים התנאים המצדיקים את התערבותו של בית משפט מנהלי בהחלטות.

אשר על כן, העתירות נדחות.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, ב' אדר תשע"ד,
02 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, שופט